

Onze Vader, in de hemelen

Liturgiesuggesties:

Gezang 363

Psalm 101: 1 en 2

Mattheüs 6:5-15

Psalm 36:2

HC zondag 46

Na verkondiging: Gezang 48: 1, 9 en 10

Psalm 27: 5 (OB)

Psalm 27: 7 (OB)

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Bidden, wie doet dat nog?

Durft u uw hand omhoog te steken?

En jij, heb jij leren bidden?

Van christenen zeggen ze ... dat ze elke dag bidden.

En niet zo weinig ook: 's morgens, 's middags, 's avonds.

Thuis en in de kerk.

Op de christelijk school.

Er wordt wat gebeden op een dag.

Maar ... helpt bidden?

Laatst vertelde een man op de tv dat hij bij de marine had gezeten.

Er waren op dat schip maar weinig mensen, die nog actief gelovig waren - ik bedoel dan - mensen die elke dag nog in hun Bijbeltje lezen en die een bidden.

Actief gelovig.

Maar als een zware storm het schip heen en weer in de golven deed slingeren ...

Als de golven huizenhoog over het schip heen sloegen ...

Dan gebeurde het wel dat de halve bemanning op de knieën / op de knibbels lag te bidden om hulp.

Natuurlijk ... ze waren hun bidden al weer gauw vergeten ... als de storm was gaan liggen.

En toch ...

Ze zeggen dat ... nood leert bidden.

Ze zeggen dat ... het gebed het machtigste wapen is wat er is, je kunt er elk moment over beschikken en ... het is in staat om hopeloze situaties te doen veranderen.

Maar ... bidden is niet gemakkelijk!

Vaak heeft bidden iets weg van een worsteling.

Trouwens: van bidden moet je werk maken.

Eén keer bidden zal wel gaan, maar om daar een dagelijkse discipline van te maken ... dat is heel wat anders.

Om goed en oprecht te bidden ... is het nodig dat je ontdekt hoe geweldig het is ... te spreken met God, je hemelse Vader!

*

O ja, God.
God wil het gebed.
Bidden, broeders en zusters, jongens en meisjes, is een hemelse opdracht ... voor
aardse mensen, zoals u en jij en ik.
Want ... onze Vader in de hemelen ... wil contact met ons.
"Van Uwentwege zegt mijn hart: Zoekt Mijn aangezicht" (Psalm 27:8).
God wil het gebed!
En Jezus zegt: "Gij dan, bidt!"

*

Bidden, wie doet dat nog?
Stil zijn voor de Here, met de Here?
Nu is vandaag de dag, stil zijn niet gemakkelijk.
Overal is geluid, muziek of gepraat.
Stil zijn voor de Here valt - in ons drukke, jachtige, schreeuwerige leven vaak niet mee.
Toch is het goed om je stille tijd met God te zoeken.
Daar moet je de tijd voor nemen.
Even stil worden en niets doen.
Je handen en je ogen ... rust geven.
Even niet kijken, even niets doen.
Maar de stilte zoeken met de Here.

*

Nu lijkt bidden net wel alsof wij de eersten zijn die gaan spreken.
Wij beginnen eerbiedig te vertellen aan de Here.
Maar eigenlijk is dat niet zo.
Onze vader in de hemel was de eerste die ging spreken!
Hij was er al voor ons mee bezig om ons op te zoeken.

Ik las in het mooie boek van Inge Oostdijk, Bid je mee tot onze Vader? ... over bidden
in het verbond.
God, onze Vader, maakte een verbond.
Hij bedacht de mens en zei dat Hij de God wilde zijn die voor ons mensen wilde
zorgen.
Nog mooier werd het toen Hij de mens niet in de steek liet.
Dat deden wij mensen wel.
Maar God, onze Vader, zei: "Ik zal jullie toch vasthouden.
Ik geef mijn Zoon Jezus."
Hij maakt dat God en de mens dicht bij elkaar blijven.

Een verbond, dat sluiten mensen , broeders en zusters, jongens en meisjes, als ze
samen iets willen doen.
Ze beloven elkaar dat ze altijd trouw zullen zijn. Ja ja, altijd ...
Maar wij mensen weten niet alles van tevoren.
Als we er geen zin meer in hebben, vergeten we soms met opzet wat we beloofd
hebben.
Zo is God, onze Vader, niet.
Hij weet dat mensen kunnen veranderen en zich niet meer aan hun beloften houden.

Dan nog zegt God: "Ik blijf trouw aan wat Ik gezegd heb."

God verandert niet.

Wat Hij eens heeft gezegd tegen mensen met wie Hij Zich heeft verbonden, dat blijft Hij volhouden.

Is dat, broeders en zusters, jongens en meisjes, niet geweldig?

Wel, dat is de reden dat wij nog steeds mogen bidden.

Ook al hebben we pas nog iets verkeerd gedaan, gezondigd.

God, onze Vader, zegt dat Hij ons vergeeft en dat wij bij Hem mogen komen.

Dat moeten we dan ook doen!

Zonder ophouden bidden.

Elke keer weer.

Dat helpt ook om dicht bij Hem te blijven en Hem niet te vergeten.

Zo hoort dat toch in een verbondsrelatie.

*

Bidden, wie doet dat nog?

We vergeten vaak, dat bidden veel meer kan zijn dan alleen maar ons verlanglijstje presenteren bij God.

Bidden: dat is spreken God, omgaan met God.

Eigenlijk betekent ons woord bidden in de taal van de Bijbel zo iets als:

Met elkaar gemeenschap hebben.

Iets ge-meenschap-pelijk met elkaar hebben.

Iets met elkaar delen.

Zoals je aan tafel ... het eten met elkaar deelt.

Zoals je aan tafel ... het gesprek met elkaar deelt.

Bidden: dat is spreken met God, omgaan met God.

Maar ... als je God niet kent?

Kun je dan wel bidden?

Bidden, broeders en zusters, jongens en meisjes, moet je doen!

Bidden moet je - door vallen en opstaan - leren.

Net zoals je als kind fietsen moet leren.

Eerst met van die zijwieltjes en dan aan de hand van vader of moeder.

Wat is het geweldig als je ook - bij het leren bidden - geholpen kunt worden door anderen.

Maar ... dan ook doorzetten.

Bidden, moet je doen!

Net als in je Bijbel lezen ... gewoon doen!

Dan pas zul je ervaren ... wat een kracht het gebed je geeft.

Wat een geweldige God ... aan de andere kant van het gebed naar je luistert.

Een God ... als een Vader.

Want zo heeft Jezus ons leren bidden:

Onze Vader die in de hemelen is.

God als een Vader.

En u, jij en ik ... als zijn kind op aarde.

* Een kind mag alles aan zijn vader vragen.

Maar het is natuurlijk nooit zo ... dat je als kind ook maar alles één, twee, drie ... krijgt.
Daar krijg je vervelende en verwende kinderen van.

* Een kind mag kinderlijk met z'n vader bespreken.

Alles bespreken, waar je hart vol van is.

* Een kind mag z'n vader ook bedanken als het iets gekregen heeft.

*

Bidden is dus eigenlijk iets heel bijzonders.

We doen het vaak.

Juist daardoor vergeten we soms wat het betekent.

We hebben de Here vandaag de dag meer nodig dan we wel eens denken.

Het lijkt erop dat we als mensen heel knap zijn

Zonder God leven lukt ook best.

Dat zie je wel aan zoveel mensen die nooit bidden en toch gelukkig zijn.

Maar u en jij en ik, wij kennen de Here.

Hij is er.

Om Hem niet te vergeten heeft de Here Jezus ons geleerd om te bidden.

Bidden moet je dus wel leren.

Het gaat niet vanzelf.

Je moet er wel degelijk je best voor doen als je echt wilt leren bidden.

*

Bidden is eigenlijk bij de Here aankloppen, bij Hem binnen lopen.

Wie heeft er het lef voor om zomaar, op elk willekeurig ogenblik, bij God aan te kloppen, bij Hem binnen te lopen?

Bidden: het kan en het mag, omdat God geen vreemde voor je is, maar een goede bekende, een vriend, een vader.

Noemt Hij je niet vol liefde: mijn kind?

Onze Vader: dat is het toppunt van vertrouwelijkheid.

Maar liefst 245 keer komen wij in het Nieuwe Testament God als Vader tegen.

Dat heeft natuurlijk te maken met de Here Jezus

Als er iemand God "Vader" kon noemen, dan Jezus

Jezus leek sprekend op Hem.

Echt een Zoon van zijn Vader: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien."

(Joh.14:9)

Onze Vader: Jezus beschouwt ons als zijn broe(de)rs en zusters.

En zoals oudere kinderen hun broertjes en zusjes leren bidden, zo leert Jezus ons bidden.

Wij horen tot hetzelfde huisgezin.

We spreken daarom in het meervoud: Onze Vader!

Want met Jezus is het allemaal begonnen: Zijn Vader is ook onze Vader geworden.

*

Toch zijn er mensen voor wie het woord "vader" een probleem is geworden.

* Al dat lijden en verdriet in de wereld.

- * Al die rampen en ongelukken.
- * Al dat geweld en onderdrukking.
- * Al die eenzaamheid en vertwijfeling.

Hoe kan dat nu, als er een God als een vader is?

Kan God wel Vader genoemd worden ... zolang er mensen zijn op aarde, die omkomen van de honger, geen dak boven hun hoofd hebben, opgejaagd en vermoord worden, kapot gaan aan de mateloze ellende?

En dan niet als ongelukkige uitzonderingen, maar in gruwelijk grote aantallen: duizenden, tienduizenden, miljoenen.

Wie durft, broeders en zusters, jongens en meisjes, het lijden in onze wereld nog goed te praten of te verklaren?

Wie durft de naam van God, de Vader, nog te gebruiken als een pleister op een niet te helen wonde?

Waar is in deze wereld - waarin opnieuw een vreselijke hongersnood in Afrika, en een wereldoorlog in de Golf miljoenen bedreigen - de zorgzame Vader in de hemelen?

Kunt u begrijpen, dat mensen zeggen: Wij zijn God ... kwijt geraakt! Wij hebben onze Vader ... verloren!

Onze Vader ...?

Of je zult maar een (aardse) vader hebben die helemaal geen goede vader is, die nooit thuis is als jij hem nodig hebt, die nooit naar je luistert als jij met vragen zit.

Je zult maar een vader hebben, die met de vuist op tafel slaat, of met z'n hand in je gezicht: Want zo is het, zo zul je en niet anders.

Zo'n vader doet afbreuk aan het vaderbeeld van God.

Tegen zo'n vader komen jongeren - terecht - in opstand.

Het woord "vader" is voor hen dan ook een belast woord geworden, ook als je het voor onze God, onze hemelse Vader, bedoeld/gebruikt.

Een woord dat weerstand en ergernis wekt.

Begrijpelijk.

Zo'n vaderbeeld heeft niet zelden Gods gezicht verduisterd.

Velen hebben - om hun vader op aarde - de Vader in de hemelen afgeschreven.

We zoeken een andere Vader.

Een Vader, zoals Jezus ons Hem leert kennen.

*

Jezus tekent ons zijn Vader in een gelijkenis.

(Vader met z'n twee verloren zonen).

In die gelijkenis ontdekken wij, wie de Vader is

Geen tiran: Hij geeft zijn zonen de vrijheid en een eigen verantwoordelijkheid.

Geen Vader die heerst en dwingt, maar een Vader die op zijn verloren zonen en dochters blijft wachten, met tranen in zijn ogen.

En als zijn jongste zoon weer thuis komt als een mislukkeling, dan hoor je Hem geen verwijten maken, maar dan is er blijdschap in het vaderhuis, waar Vader en opnieuw gevonden zoon samen, omarmd, naar binnen gaan.

Zo'n Vader tekent ons de Here Jezus.

Dat is een vader, die bewogen is het met leven van al zijn kinderen: buiten en binnen het vaderhuis (denk maar aan die oudste zoon).

Zo'n Vader, zegt Jezus, is mijn Vader, is mijn Vader in de hemelen.
Is jullie Vader: onze Vader!

*

In de hemelen.

Op het eerste gezicht lijkt dat in tegenstelling te staan met de gedachte dat God heel dicht bij je staat.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, in de hemelen wil echter zeggen: God is en blijft - ook als onze Vader - de majesteitelijke God.

Daarom vraagt Hij ook dat wij eerbiedig met Hem om zullen gaan.

Hij is veel belangrijker en veel meer dan onze vader op aarde.

Je kunt Hem niet bedriegen.

Brutaal mag je ook niet zijn.

Hij is ook niet zomaar iemand.

Hij is heilig! Dus moeten wij eerbiedig zijn.

In de hemelen wil ook zeggen: we hebben een machtige Vader.

We kunnen van Hem in ons gebed dan ook nooit teveel verwachten.

God woont in de hemel.

Hij regeert en zit op zijn troon.

Hij is de Koning van de hele wereld.

De Here Jezus zit aan zijn rechterhand.

Door de Here Jezus mogen wij zo maar bij Gods genadetroon komen.

Hij geeft ons het toegangsbewijs.

Wie ontmoeten we daar?

Onze hemelse Vader.

Jazeker, Hij wil onze Vader zijn.

Dat is me wat!

Je hoeft dus niet bang te zijn om bij God binnen te lopen.

Je hoeft je niet eerst op te poetsen om er mooier uit te zien dan je eigenlijk bent.

Hij kent je door en door.

Je mag erop vertrouwen dat je welkom bent.

Alles mag je Hem vertellen.

*

Bidden is ook danken! Er zijn wel mensen die veel tijd nemen om aan God veel dingen te vragen.

We mogen ook echt alles waar we mee bezig zijn aan de Here vertellen.

Niets is te klein of te groot.

Altijd zijn Gods ogen open over ons leven.

Stel je voor dat onze hemelse Vader niet alles van ons zou weten.

Hoe zou Hij dan voor ons moeten zorgen.

Door te danken geef je God de Here ook eer!

Hebt u zich wel eens gerealiseerd, broeders en zusters, jongelui, wat een genade het is, wat een voorrecht, dat onze hemelse Vader ons heeft uitgekozen om Hem te eren en te dienen.

De bloemen en de vogels doen het al.

Maar het mooiste is, dat de mensen het ook doen.
Daarvoor kregen zij een mond en een hart.
Mensen kunnen met woorden goede dingen van God zeggen.
Zie je hoeveel meer wij kunnen dan de vogels?
Wat zou het mooi zijn als alle mensen op aarde mee zouden doen.
Wacht maar, het zal komen.
Dat beloofde de Here Jezus.

*

Bidden, wie doet dat nog?
Drie keer per dag, zoekt een oude man in zijn bovenkamer het contact met de hemel.
Daniel buigt zich neer op zijn knieën.
Bidt en looft zijn God.
Ook als zijn vijanden onder het open venster staan te luisteren.
Hij wijkt niet voor een wet van Meden en Perzen.
Hij doet ... zoals hij dagelijks gewoon is.
Gewoon blijven bidden.
Ook als je leven daarbij op het spel staat.
God zendt zijn engel om de muil van de leeuwen toe te sluiten.
Zo ervaart Daniel de kracht van zijn gebed.
Zo hebben velen voor en na hem die kracht ook ervaren.

*

God, broeders en zusters, jongens en meisjes, wacht ook op uw en op jouw gevouwen handen.
Anders kan hij niets beginnen in je leven.
Onze Vader in de hemelen vraagt van ons het gebed.
Hij wil zo graag dat contact met ons.
Toe dan!
Laat eens wat van je horen?
Overwin je angst en je schroom en bidt!
Vertel Hem maar alles van je leven.
Deel je zorgen en je vragen maar met Hem!
Samen ... sta je sterk.

*

Het moet eens in India gebeurd zijn.
Een vrouw met een zwaar pak op haar hoofd ... sjokte langs de weg.
Een vrachtauto kwam haar achter op en de bestuurder gaf haar een lift.
De vrouw klom op de wagen, maar ... ze hield het zware pak op haar hoofd.
Toen haar gevraagd werd of zij dat zware pak niet wilde neerzetten ... zei zij:
Ach nee, u bent al zo vriendelijk geweest om mij mee te nemen.
Dat pak ... dat zal ik nu zelf wel dragen.

Wij dragen, beste mensen, op onze levensweg ... een heel pakket mee van zorgen,
vragen, angsten, herinneringen, pijn en verdriet.

En in plaats van heel dit pakket werkelijk t e te vertrouwen aan de God en Vader van onze Here Jezus Christus - die ook uw, jouw en mijn Vader wil zijn - blijven wij toch maar liever zelf onze last dragen.

Wij zijn fervente doe-het-zelvers geworden.
Velen denken dat zij tegenwoordig met onze techniek, onze wetenschap, God niet meer nodig hebben - laat staan ... het gebed, dat dagelijkse contact met Hem.

*

Bidden? Wie doet het nog?
Wie bidt ervaart iets van bevrijding, van kracht en van vrede.
Zou bidden voor veel mensen niet daarom zo moeilijk zijn, omdat ze het pak van hun zorgen en moeiten, van verdriet en van zonde, niet aan God durven verliezen?
Broeders en zusters, jongens en meisjes, God, onze Vader in de hemel, wacht op uw, op jouw en op mijn gebed.
Bidden. Je moet het doen.
Je moet het blijven doen!
Van bidden moet je werk maken!
Jong geleerd ... oud gedaan.
Bidt je mee tot onze Vader?

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 28 september 1997

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !